

ZMARWTYCHWSTANIE MOJŻESZA

Tekst przewodni: Jud 1,9.

Zakres studium: Lb 20,1-13; Pwt 34; 1 Kor 15,13-22.

Część I: Przegląd

Ostatnia lekcja tego kwartału będzie poświęcona ostatniemu rozdziałowi *Księgi Powtórzonego Prawa* - jej zakończeniu. Początek tego zakończenia przypomina początek wprowadzenia. W obu wersetach Mojżesz jest na „stepach moabskich (...) naprzeciw Jerycha” (Pwt 34,1; por. Pwt 1,5; por. Lb 36,13), tuż przed wejściem do Ziemi Obiecanej. To powtórzenie wyznacza krańce (początek i koniec) księgi. Jednak tym razem Mojżesz wstąpił na szczyt góry, by ujrzeć Ziemię Obiecaną.

Fragment poświęcony śmierci Mojżesza jest kontynuacją Pwt 32,48-52 (przed błogosławieństwem Mojżesza w Pwt 33), z którego dowiadujemy się, że Mojżesz przybył w to miejsce na polecenie Boga (Pwt 32,48) oraz że Pan wyjaśnił mu, dlaczego nie wejdzie on do Ziemi Obiecanej. W tej lekcji skupimy się na śmierci Mojżesza, wydarzeniu, które nie jest szczegółowo opisane w księdze, choć jest zasugerowane przy pomocy licznych wskazówek w tekście. Zbadamy znaczenie zmartwychwstania Mojżesza dla naszego zrozumienia zmartwychwstania ludzkości oraz naszej nadziei na niebiańskie królestwo Boże, nową Ziemię Obiecaną.

Tematy lekcji

Poruszymy następujące tematy, które mają szczególne znaczenie dla współczesnego ludu Boże jako teraźniejsza prawda:

- Sprawiedliwość i łaska
- Śmierć i zmartwychwstanie
- Wielki bóg

Część II: Komentarz

Podobnie jak *Księga Powtórzonego Prawa*, *List do Rzymian* kończy się śmiercią, ale bez grobu i z podobnym skojarzeniem z perspektywą Ziemi Obiecanej (Rdz 50,26). *Księga Rodzaju*, podobnie jak cały *Pięcioksiąg*, zaczyna się od stworzenia i ogrodu Eden, a kończy się wizją Ziemi Obiecanej, często będącej symbolem Nowego Nieba i Nowej Ziemi. Znaczenie tych dwóch wydarzeń będzie się powtarzać w *Piśmie Świętym*. Ten wzorzec literacki występuje w kilku księgach biblijnych. Zobacz, na przykład, *Księgę Izajasza*, która zaczyna się od stworzenia (Iz 1,2), a kończy się przywołaniem stworzenia „nowego nieba i nowej ziemi” (Iz 66,22) i nadziei wiecznego nabożeństwa (Iz 66,23), w przeciwieństwie do skutków śmierci (Iz 66,24).

Księga Koheleta zaczyna się od stworzenia świata (Koh 1-11), a kończy się zniszczeniem świata (Koh 12,1-7) i dniem sądu (Koh 12,14). *Księga Daniela* zaczyna się od nawiązania do stworzenia, kiedy Daniel uzasadnia swoją dietę nawiązując do opisu stworzenia w *Księdze Rodzaju* (Dn 1,12; por. Rdz 1,29). Podobny wzorzec strukturalny występuje w *Nowym Testamencie*. Jan, który rozpoczyna swoją ewangelię przywołaniem stworzenia (J 1,1-10), kończy swoją apokaliptyczną księgę nadzieją powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa i ustanowieniem królestwa Bożego (Ap 21,22-23).

Można uznać, że to strukturalne przesłanie wpłynęło na kanoniczną strukturę całej *Biblii*, która zaczyna się od stworzenia (Rdz 1-2), a kończy się oczekiwaniem mesjańskiej nadziei (Ml 3,23; Ap 22,20). Zwróć także uwagę, że to skojarzenie myśli inspirowało jedyną biblijną definicję wiary: „Wiara jest pewnością tego, czego się spodziewamy [w nadziei królestwa Bożego, por. Hbr 11,13-16], przeświadczeniem o tym, czego nie widzimy [stworzenia, por. Hbr 11,3]”. To literackie spostrzeżenie jest ważne, gdyż świadczy o doniosłym znaczeniu historii zmartwychwstania Mojżesza pod koniec *Księgi Powtórzonego Prawa* i jej ważnego przesłania dla czytelników *Biblii*.

Sąd Mojżesza

Bóg przypomniał wydarzenie, podczas którego Mojżesz zgrzeszył przeciwko Niemu (Pwt 32,51) w Meriba-Kadesz, kiedy dwukrotnie uderzył skałę. Ellen G. White zauważa: „Mojżesz okazał brak zaufania do Boga” (Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 308). Odpowiedź Boga sugeruje, że była to kwestia wiary: „Dlatego, żeście mi nie uwierzyli” (Lb 20,12 BG). Ten sąd można wyjaśnić w świetle cudu manny, w którym Izraelici skupili się na samym pokarmie, a utracili łączność z jego Dawcą (zob. lekcja 12, „Życie przez Słowo”). Postawa Mojżesza wydawała się podobna do tej postawy Izraelitów. Zamiast modlić się i prosić Boga o cud, ten uderzył w skałę, jakby zaspokojenie pragnienie Izraelitów zależało jedynie od wody wypływającej ze skały, a nie od samego Stwórcy.

Błąd Mojżesza polegał na tym, że nie odwołał się do Boga i nie oddał Mu chwały. Zachował się jak egipski magik, jakby posługiwał się mocą magii, a nie polegał na mocy Boga. W zaimku „my” uwzględnił siebie, jakby posiadał zdolność wytaczania wody ze skały: „Czy z tej skały wydobędziemy dla was wodę?” (Lb 20,10). Błąd Mojżesza jest błędem każdego przywódcy - pokusą zastępowania Boga.

Pytanie do omówienia i przemyślenia: Przeczytaj Lb 20,1-13. Jakie inne błędy popełnił Mojżesz w swojej odpowiedzi dla ludu, ściągając na siebie karę Bożą? Na czym polegała różnica między przemówieniem do skały, a uderzeniem jej?

Zmartwychwstanie Mojżesza

W tekście *Księgi Powtórzonego Prawa* nie wspomniano o zmartwychwstaniu Mojżesza. W Pwt 32,48-50; 33,1; 34,5 jest mowa o śmierci Mojżesza, ale nie o jego zmartwychwstaniu. Jednak kilka wskazówek w tekście biblijnym wskazuje ideę zmartwychwstania. Najważniejszą wskazówką zmartwychwstania Mojżesza jest nieco enigmatyczne zdanie: „Nikt nie zna po dziś dzień jego grobu” (Pwt 34,6). Druga część wersetu biblijnego i fakt, iż Bóg jest wspomniany jako jedyny uczestnik pogrzebu, wskazują, że pogrzebanie Mojżesza było szczególnym wydarzeniem.

Ponadto hebrajskie wyrażenie *‘al pi YHWH*, „zgodnie ze słowem Pana” (Pwt 34,5), które dosłownie znaczy „na ustach Pana”, wydaje się wskazywać na wyjątkową śmierć. Z tego wyrażenia starożytny żydowski midrasz wnioskuje, że Mojżesz umarł od pocałunku Boga, co dziwnie kojarzy się z tchnięciem tchnienia żywota (Rdz 2,7) - a zatem sugeruje cudowne odrodzenie Mojżesza. Informacja o doskonałym stanie zdrowia Mojżesza (Pwt 34,7) w chwili śmierci wydatnie podkreśla jej wyjątkowość. Mojżesz nie umarł z przyczyn naturalnych. Bóg osobiście go uśmiercił, a potem osobiście go wskrzesił.

Mojżesz w pieśni wywyższał moc Boga wskrzeszającą umarłych (Pwt 32,39). Ponadto skojarzenie z ziemią obiecaną patriarchom (Pwt 34,4), nawiązujące do ogrodu Eden (Rdz 15,18; por. Rdz 2,13-15), wzmacnia sugestię zmartwychwstania. Mojżeszowi nie pozwolono wejść do doczesnej Ziemi Obiecanej, ale wszedł on do niebiańskiej Ziemi Obiecanej, dziedzictwa czekającego odkupioną ludzkość po zmartwychwstaniu (Dn 12,2-3.13).

Według Ellen G. White wizja Kanaanu dana Mojżeszowi na górze Nebo była związana z wizją Nowej Ziemi, „dobrego kraju”: „Jeszcze jedna nowa scena pojawiła się przed jego oczami — ziemia wolna od przekleństwa, jeszcze piękniejsza niż wspaniała ziemia obiecana, której widok rozciągał się przed nim ostatnio. Ziemia, gdzie ani grzech, ani śmierć nie będą mogły wejść, gdzie narody zbawionych znajdą swój wieczny dom. Z niewysłowioną radością patrzył Mojżesz na tę scenę — dokonanie chwalebniejszego wyswobodzenia niż tego, jakie kiedykolwiek wyobrażał sobie w swoich najśmielszych oczekiwaniach. Ziemską wędrówkę na zawsze skończyła się, a Izrael Boży wszedł w końcu do ziemi obiecanej. Wizja znikła, a jego oczy ponownie spoczęły na ziemi kanaanejskiej, widniejącej opodal. Wtedy, tak jak zmęczony żołnierz, położył się, by odpocząć” (Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 354).

Pytanie do omówienia i przemyślenia: Dlaczego Mojżesz kojarzy wizję Kanaanu z wizją królestwa Bożego? Dlaczego Bóg wskrzesił Mojżesza, a nie wskrzesił Abrahama czy Daniela? Dlaczego *Księga Powtórzonego Prawa* kończy się śmiercią Mojżesza, a nie jego zmartwychwstaniem, jak w przypadku innych postaci biblijnych?

Wielki bój

Ciekawe, że według Judy, wydarzenie zmartwychwstania Mojżesza jest miniaturą wielkiego boju między Bogiem a szatanem. Rozprawa między Michałem, wielkim wojownikiem (Jezusem Chrystusem), a diabłem dotyczy losu całej ludzkości. Z jednej strony szatan miał powód, by zatrzymać Mojżesza w grobie, gdyż Mojżesz nie był sprawiedliwy. Z drugiej strony, Jezus Chrystus wystąpił w obronie Mojżesza i zbawił go na mocy swojej krwi.

Discussion and Pytanie do przemyślenia: Porównaj Rdz 3,15 i Jud 1,9. Wymień wspólne elementy w obu wersetach. Dlaczego szatan tak usilnie nalegał, by Mojżesz pozostał martwy?

Część III: Zastosowanie

Znaczenie grzechu Mojżesza

Wskaż w historii biblijnej przypadki, w których przywódcy polityczni czy religijni usiłowali zajmować miejsce Boga. Jakie były skutki tej uzurpacji uprawnień i władzy Boga?

Omów poniższe przypadki i wskaż ich rozwiązania:

- Ewangelista chełpi się wielką liczbą ochrzczonych osób. Jak powinniśmy oceniać nasze ewangelizacyjne sukcesy?

- Jeden z członków twojego zboru opowiada o cudownym uzdrowieniu, którego Bóg dla niego dokonał. Inny członek twojego zboru umiera na taką samą osobę. Jak wyjaśnisz różnicę? Jak osoba uzdrowiona świadczy o preferowanej przez Boga metodzie leczenia?

- Czego błąd Mojżesza uczy nas o naszych błędach?

Znaczenie zmartwychwstania Mojżesza

Jakie jest dla ciebie jako śmiertelnika osobiste i teologiczne znaczenie zmartwychwstania Mojżesza? Jak wydarzenie to wzmacnia twoją wiarę w twoje zmartwychwstanie? Jak historyczny fakt zmartwychwstania Mojżesza potwierdza historyczną prawdę twojego przyszłego zmartwychwstania?

Wyobraź sobie, że masz wygłosić kazanie pogrzebowe na podstawie historii zmartwychwstania Mojżesza. Jakie wątki rozwiniesz w tym kazaniu, by pocieszyć pogrążoną w żalu rodzinę? Jakich argumentów użyjesz na dowód prawdy zmartwychwstania zmarłej osoby? Jak wzmocnią one wiarę tych ludzi?

Jak historia zmartwychwstania Mojżesza pomaga ci lepiej rozumieć prawdę o zmartwychwstaniu Jezusa?